

РЕШЕНИЕ

№ 22836

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8006** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 и сл. от ДОПК, вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Мултиелектроник“ АД ЕИК[ЕИК] в ликвидация, представлявано от ликвидатора, чрез юрк. К., с представено пълномощно, срещу Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22220224069106-004-001/22.02024г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., попр. с Решение № П-22220224080759-134-001/ 07.05.2024г. за поправка на АПВ, потвърден с Решение № 919/04.07.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., само в частта му за периода на изчисляване на лихвите върху главница от 25 113, 00 лева, определени от органите по приходите в размер на 649,68 лева, за периода от 16.02.2024г. до 22.04.2024г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречието му с материално правните разпоредби единствено в частта относно началния момент от който са изчислени лихвите върху главницата от 25 113 лв. Жалбоподателят счита, че е следвало да се начисли лихва, считано от изтичане на предвидения срок в чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.Посочва, че РА е отменен. Следователно с попълването на клетка 80 от справката- декларация от 14.09.2010г, задължението на данъчната администрация става изискуемо и администрацията е в забава от изтичане на 30-дневния срок по чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС. Поради това дължимата лихва е следвало да бъде изчислена от начална дата 14.10.2010 г. до датата на ефективното възстановяване на сумата. Иска отмяната на издадения АПВ, в оспорената част с връщане на преписката за ново произнасяне относно определената

законна лихва. Претендира направените по делото разноски.

В с.з. жалбоподателят редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

В с.з. ответникът - директора на Дирекция „ОДОП“ – С., се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Съдът след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение №1697/ 15.03.2022г. по адм.д. № 4730/2020 г. на АССГ е отменен РА №Р-2225-1000394-091-001/16.06.2017г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №1558/02.10.2017г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който са установени на „Мултиелектроникс“ АД /в ликвидация/ задължения за довносяне по ЗДДС в размер на 3 482 319.53 лв. главница и лихви за забава в размер на 2 967 855.51 лв., за периода 01.04.2008г. до 31.08.2010г., поради погасяване на публичните задължения на основание изтекла абсолютна погасителна давност. За да отмени РА, АССГ е уважил възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност за установените с РА задължения на „Мултиелектроникс“ АД за ДДС в общ размер 3 482 319.53 лева и за лихви за забава в размер 2 967 855.51 лева за данъчни периоди от м. 04.2008 г. до м. 8.2010 г. Съдът е посочил началният момент на давността за всяко от задълженията с позоваване на разпоредбите на чл. 171, ал. 2 ДОПК. Приел е, че давността на задълженията за ДДС е изтекла съответно на 31 декември 2018, 2019 и 2020 г., което е извън ревизионното производство. Посочено е, че задължението на съда да се произнесе по основанията и размера на задължението е ограничено с чл. 160, ал. 4, изр. 2 ДОПК само до хипотезите на изтекъл в хода на ревизията давностен срок и уважено възражение за давност.

С Решение № 3832/ 10.04.2023 г. по адм. д . № 7063 / 2022 г. ВАС- Първо отделение е оставил в сила Решение № 1697/15.03.2022 г. на Административен съд София-град по адм. д. № 4730/2020 г.

Административното производство е иницирано по ИПВ вх. № 53-04-30/16.01.2021г. като жалбоподателят във връзка с влязло в сила Решение № 1697/15.03.2022 г. на Административен съд София-град по адм. д. № 4730/2020 г. е заявил претенция за прихващане или възстановяване на ДДС в размер на 25 113 лв. съответната законна лихва.

С Резолюция за извършване на проверка /РИП/ №П- 22220224016051-ОРП -001/18.01.2024г., е възложено извършване на проверка по прихващане или възстановяване на „Мултиелектроникс“ АД за данъчните периоди от 01.06.2010г. до 31.08.2010г. С РИП е определен органите по приходите, които следва да извършат проверката, както и срокът за приключването ѝ. Проверката е приключила с издаването на АПВ № П-22220224016051-004-001 от 06.02.2024г.(л.66), с който е отказано прихващане или възстановяване на претендираната сума.

По жалба на „Мултиелектроникс“ АД с решение № 461/05.04.2024г. Директорът на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С. е отменен АПВ № П-22220224016051-004-001 от 06.02.2024г. За да отмени АПВ директорът на ОДОП е приел, че с отмяната на РА №Р-2225-1000394-091-001/16.06.2017г. със съдебното решение за съответните периоди се възстановяват резултатите така, както са декларирани от дружеството -

ДДС за възстановяване размер на 25 113, 00 лева в резултат на приключила процедура по чл. 92, ал.1 от ЗДДС. Приел е, че в конкретния случай с АПВ е следвало да се възстанови/прихване от 25 113 лева, декларирана от дружеството със справка декларация вх. №225-0939607 от 14.09. 2010г., но лихвата върху тази сума била дължима за периода от изтичането на 30 дневен срок от датата (16.01.2021г.) на подаването на искането за прихващане или възстановяване (ИПВ) до датата на ефективното ѝ възстановяване. С решението е указано на органът, възложил извършването на проверка, да издаде нова резолюция за извършване на проверка и да бъде проведено производство по издаване на АПВ.

С РИП №П- 22220224069106 -ОРП -001/12.04.2024г., е възложено извършване на проверка по прихващане или възстановяване на „Мултиелектроникс“ АД за данъчните периоди от 01.06.2010г. до 31.08.2010г.

Проверката е приключила с АПВ № П-22220224069106-004-001/ 22.04.2024г., попр. с Решение № П-22220224080759-134-001/ 07.05.2024г. за поправка на АПВ.

С процесния АПВ № П-22220224069106-004-001/ 22.04.2024г. на „Мултиелектроникс“ АД е признато право на прихващане или възстановяване на ДДС в размер на 25 113, 00 лева главница (м.06.2020г. – 9 705,67 лв., м. 07.2010г. – 5 147,64 лв., м. 08.2010г. – 10 259, 69 лв.) и 649, 68 лв. лихва, изчислена от 16.02.2024г. (когато е изтекъл 30 дневния срок от датата на подаване на ИПВ) до 22.04. 2024г.- датата на издаване на АПВ.Тъй като „Мултиелектроникс“ АД имало изискуеми и неплатени публични задължения, органите по приходите са извършили прихващане на сумата 25 960, 68 лева срещу част от задълженията по изпълнително дело. Към АПВ е приложена справка към 22.04.2024г. за задълженията на дружеството за главница и лихви общо в размер на 205 254, 52 лв.

Жалбоподателят е оспорил АПВ № П-22220224069106-004-001/ 22.04.2024г. пред Директорът на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., като в тази връзка е развил доводи, че лихвата върху сумата от 25 113, 00 лв. се дължи не от 16.02.2024г., а от 14.10.2010г. Жалбоподателят е развил съображения, че е налице приключила процедура по приспадане и не е спорно по делото, че е подадена СД по ЗДДС на 14.09.2010г. с резултат – ДДС за възстановяване в размер на 25 113, 00 лева, посочен в кл. 80.

С Решение №1558/02.10.2017г. Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е потвърдил АПВ № П-22220224069106-004-001/ 22.04.2024г., попр. с Решение № П-22220224080759-134-001/ 07.05.2024г. за поправка на АПВ. По спорния въпрос относно лихвата е посочил, че същата следва да бъде изчислена с начална дата 16.02.2024г., когато е изтекъл 30 дневния срок от датата на подаване на ИПВ.В това отношение директорът на О“ДОП“ е посочил, че със съдебното решение РА не бил отменен по същество, а поради изтекла абсолютна давност в хода на съдебното производство по оспорване.

По делото са приети като писмени доказателства документите от административната преписка и допълнително представените от ответника.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 15б, ал. 1

ДОПК и от активно легитимирана страна, имаща право и интерес от обжалването, АПВ е обжалван в срок пред директора на ОДОП който го е потвърдил. Изчерпването на реда на задължителното административно обжалване и подаването на жалба в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК налагат извод за нейната допустимост.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на акта за възстановяване или прихващане, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентни органи като ел.документ с валиден КЕП, за което са представени доказателства и доказателства на диск към преписката, по който въпрос и страните не спорят, както и по фактите, а спорът е правен. Представени са и заповеди, видно от които издателите на АПВ са заемали съответните длъжности в НАП към датата на издаване на оспорения акт.

Спазена и предвидената в закона писмена форма, като са налични фактическите и правни основания за издаването на акта и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Относно приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Спорът между страните е правен и касае от коя начална дата следва да се дължи лихва върху невъзстановения ДДС.

Съгласно чл. 88, ал. 4 ЗДДС, регистрираното лице само определя резултата за всеки данъчен период - данък за внасяне в републиканския бюджет или данък за възстановяване от републиканския бюджет. По аргумент от разпоредбата на чл. 125, ал. 1 ЗДДС, декларирането на данъка от регистрираното лице става именно чрез подаване на справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС. С подаването ѝ регистрираното лице само определя резултата за периода - ДДС за внасяне (чл. 88, ал. 2 ЗДДС) или за възстановяване (чл. 88, ал. 3 ЗДДС). Разпоредбите на чл.92 от ЗДДС съдържат правилата за прихващане, приспадане и възстановяване на резултат за периода. Съгласно чл. 92, ал. 10 ЗДДС, данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание /включително при отмяна на акт/ в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство.

В този контекст, след като Ревизионен акт №Р-2225-1000394-091-001/16.06.2017г. е отменен изцяло с Решение №1697/ 15.03.2022г. по адм.д. № 4730/2020 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 3832/ 10.04.2023 г. по адм. д. № 7063 / 2022 г. ВАС-Първо отделение, то за съответните периоди се възстановяват резултатите така, както са декларирани от дружеството - в случая ДДС за възстановяване в размер на 25 113, 00 лева, както е прието и в оспорения ИАА, потвърден с решението на директора на ОДОП. Т.е. с АПВ в тази част, която не е и оспорена, а именно по отношение на установената главница за възстановяване, сумата е в размер на 25 113, 00 лв. Спорният въпрос е от кой момент върху тази сума се дължи съответно лихва за забава. Основателно жалбоподателят претендира, че с оспорения акт неправилно е определена началната дата от която следва да се дължи лихва върху невъзстановения

ДДС. Предвидената процедура на приспадане в чл. 92 от ЗДДС и чл. 68 от ППЗДДС, налага отправяне на искане за възстановяване на данъка, останал след приключване на процедура по приспадане чрез попълване на клетка 80 от справката- декларация, в който случай за данъчната администрация възниква задължение да възстанови данък в 30- дневен срок за процесните периоди през 2010г. В това отношение не се спори, че е подадена СД по ЗДДС на 14.09.2010г. с резултат – ДДС за възстановяване в размер на 25 113, 00 лева, посочен в клетка 80. След като РА е отменен, то не следва да се взема предвид извършеното със същия коригиране на декларираните резултати от дружеството и в този смисъл основателно в жалбата се претендират лихви по чл. 92, ал. 10 от ЗДДС за невъзстановен ДДС в срока по чл. 92, ал. 1, т. 4 ЗДДС по приключила процедура за приспадане. Неправилно е прието в АПВ и потвърждаващото го решение, че лихвата следва да се изчисли от 16.02.2024г., когато е изтекъл 30 дневния срок от датата на подаване на 16.01.2024г. на ИПВ от жалбоподателя, понеже РА бил отменен поради изтекла абсолютна давност. Това становище на приходната администрация не намира опора в закона. Това е така, понеже след отмяната на акта е налице отпаднало основание по смисъла на чл. 92, ал. 10 от ЗДДС и е дължима законната лихва - „считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен“ данъка, без значение какво е основанието за отмяна на задълженията по ревизионния акт, поради което жалбата се явява основателна. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК, предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 150 лева, от които 100 лева за юрисконсултско възнаграждение и 50 лв. за ДТ, като относно юрисконсултското възнаграждение се съобрази решение на СЕС по дело С438/22 и посоченият размер се намери за съответен на оказаната правна помощ. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 160 ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на „Мултиелектроникс“ АД ЕИК[ЕИК] в ликвидация, представлявано от ликвидатора, чрез юрк. К., Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22220224069106- 004-001/22.02024г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., попр. с Решение № П-22220224080759-134-001/07.05.2024г. за поправка на АПВ, потвърден с Решение № 919/04.07.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., в частта му за периода на изчисляване на лихвите върху главница от 25 113, 00 лева, определени от органите по приходите в размер на 649,68 лева, определени за периода от 16.02.2024г. до 22.04.2024г. ИЗПРАЩА административната преписката на органите по приходите на ТД на НАП - [населено място] за ново произнасяне в посочената част и издаване на акт за прихващане или възстановяване при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото съдебно решение. ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на „Мултиелектроникс“ АД ЕИК[ЕИК] -в ликвидация разноски по делото в размер на 150 лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. 160, ал.7 от ДОПК вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

СЪДИЯ: